

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2026. gada 23. septembrī
(OR. en)

2025/0172(COD)

PE-CONS 44/26

SIMPL 154
ANTICI 160
INDEF 132
MAP 136
CSC 427
ENV 775
COMPET 793
ENT 162
MI 664
CHIMIE 86
CODEC 1245

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par aizsardzības
gatavības projektiem vajadzīgo atļauju piešķiršanas procesu paātrināšanu

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2026/...**

(... gada ...)

**par aizsardzības gatavības projektiem
vajadzīgo atļauju piešķiršanas procesu paātrināšanu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru²,

¹ OV C, C/2026/30, 16.1.2026., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/30/oj>.

² Eiropas Parlamenta 2026. gada 16. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un ... Padomes lēmums.

tā kā:

- (1) Kā uzsvērts Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas 2025. gada 19. marta Kopīgajā baltajā grāmatā par Eiropas aizsardzības gatavību 2030, Savienība saskaras ar akūtu un aizvien pieaugošu apdraudējumu, kas saistīts ar pilna mēroga konflikta atgriešanos Eiropā saistībā ar Krievijas agresijas karu pret Ukrainu un citām hibrīddarbībām, kas vērstas pret Savienību un tās dalībvalstīm. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai Savienība apņēmīgi rīkotos nolūkā stiprināt savu aizsardzības gatavību un visas sabiedrības noturību. Eiropadome ir uzsvērusi, ka ir steidzami jāpalielina Eiropas aizsardzības gatavība un jānovērš kritisko spēju nepietiekamība, lai, vēlākais, līdz 2030. gadam nodrošinātu, ka Eiropai ir spēcīga un pietiekama Eiropas aizsardzības pozīcija.
- (2) Lai izveidotu vai paplašinātu objektus un infrastruktūru un veiktu darbības, kas saistītas ar aizsardzības gatavību, bieži vien ir jāpiesakās vairākām attiecīgām atļaujām un apstiprinājumiem. Esošās atļauju piešķiršanas procedūras, kas attiecas uz novērtējumiem dažādās jomās, bieži vien ir ilgstošas un apgrūtinošas, un tas nesamērīgi ietekmē mazus vidējas kapitalizācijas uzņēmumus un MVU. Minētajās procedūrās pašlaik nav Savienības mēroga noteikumu par paātrinātiem procesiem, kas raksturīgi aizsardzības gatavības darbībām, un tas kavē aizsardzības industrijas ražošanas un ar to saistītās infrastruktūras savlaicīgu izvēršanu, kā arī aizsardzības gatavības darbības un investīcijas, kas ir būtiskas, lai apmierinātu jaunās drošības prasības.

- (3) Aizsardzības gatavības projektiem nepieciešamo atļauju piešķiršanas procesi dalībvalstīs būtu jāracionalizē, vienlaikus visos procesa posmos nodrošinot šādu projektu drošumu, drošību un atbilstību vides, sociālajām, darba un drošuma prasībām. Savienības vides tiesību aktos ir paredzēti kopīgi nosacījumi par valsts atļauju piešķiršanas saturu un procesu, tādējādi nodrošinot augstu vides aizsardzības līmeni un ļaujot ilgtspējīgi un atbildīgi attīstīt Eiropas aizsardzības industrijas spēju un izejvielu vērtības ķēdi, vienlaikus novēršot nevajadzīgus administratīvos kavējumus, kas var traucēt drošības gatavībai. Šī regula neapdraud saistības, kas izriet no citiem attiecīgiem Savienības tiesību aktiem.
- (4) Sarežģītie un ilgstošie valstu atļauju piešķiršanas procesi, kas dažādās dalībvalstīs atšķiras, apdraud investīciju drošību, noteiktību un plānošanu, kas vajadzīgas ekonomikas dalībniekiem visā Savienībā un dalībvalstu aizsardzības gatavības efektīvai stiprināšanai, un var atturēt inovatīvus MVU un mazus vidējas kapitalizācijas uzņēmumus no darbības sākšanas vai izvēršanas aizsardzības nozarē. Turklāt attiecīgajiem projektiem vajadzīgo atļauju piešķiršanas procesa struktūra un ilgums dažādās dalībvalstīs var ievērojami atšķirties. Tāpēc, lai nodrošinātu un paātrinātu aizsardzības gatavības projektu efektīvu īstenošanu, dalībvalstīm tiem būtu jāpiemēro racionalizēti un paredzami atļauju piešķiršanas procesi.

- (5) Balstoties uz prognozēm par to instrumentu pakāpenisku ieviešanu, kas ierosināti saskaņā ar plānu “*ReArm Europe / Gatavība 2030*”, nākamajos četros gados investīcijas aizsardzības jomā varētu sasniegt vismaz 800 miljardus EUR. Šāds investīciju līmenis arī sniedz iespēju iekšējā tirgū attīstīt Eiropas aizsardzības tehnoloģisko un industriālo bāzi (*EDTIB*), ļaujot konkurētspējīgiem, inovatīviem un daudzveidīgiem aizsardzības tehnoloģiju jomas dalībniekiem efektīvi piedalīties *EDTIB*, vienlaikus nodrošinot taisnīgu dalību aizsardzības tirgū, tostarp MVU, un pilnībā ievērojot Savienības un valstu sociālos, darba, drošības un vides standartus. Tāpēc ir būtiski vienkāršot un saskaņot regulējumu tā, lai uzlabotu efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbildību. Racionalizējot un saskaņojot tiesisko regulējumu, Savienība var radīt labvēlīgāku vidi aizsardzības industrijas darbībai, inovācijai un tādu spēju veidošanai, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu Eiropas drošību un aizsardzības gatavību.
- (6) Aizsardzības gatavība būtu jāsaprot kā dalībvalstu spēja paredzēt un novērst ar aizsardzību saistītas krīzes, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/81/EK³, un reaģēt uz tām, izmantojot proaktīvu un koordinētu pieeju. Minētā pieeja ietver tādas aizsardzības industrijas jaudas pieejamības nodrošināšanu, kas vajadzīga, lai iegūtu un uzturētu nepieciešamos resursus, spējas un infrastruktūru nolūkā efektīvi reaģēt uz šādām krīzēm.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/81/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK (OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

- (7) Ņemot vērā konstatētos šķēršļus, ir lietderīgi noteikt ārkārtas pasākumus, lai paātrinātu aizsardzības gatavības projektiem vajadzīgo atļauju piešķiršanas procesus visā Savienībā. Šādi pasākumi būtu jāpiemēro projektiem, kurus dalībvalstis ir identificējušas kā aizsardzības gatavības projektus šīs regulas nozīmē.
- (8) Aizsardzības gatavības projekti, tostarp ar tiem saistītās rūpnieciskās un valdības darbības, attiecīgā gadījumā var ietilpt to spēkā esošo Savienības tiesību aktu, tostarp Savienības vides tiesību aktu, noteikumu darbības jomā, kas pieļauj atkāpes, pamatojoties uz sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm, sabiedrības drošību vai reaģēšanu krīzes gadījumā. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis šādas atkāpes var izmantot aizsardzības gatavības darbībām un investīcijām. Šajā kontekstā kompensējoši vai mīkstinājoši pasākumi, kas varētu būt vajadzīgi atļauju piešķiršanas procesā, ir rīki, kuru mērķis ir nodrošināt, ka attiecīgo nozaru intereses tiek aizsargātas samērīgā veidā, lai līdz 2030. gadam laikus sasniegtu aizsardzības gatavības mērķi.
- (9) Lai gan dažas dalībvalstis ir veikušas vai, visticamāk, veiks pasākumus, lai paātrinātu savus atļauju piešķiršanas procesus aizsardzības industrijai, to varētu darīt dažādos veidos un tas varētu radīt šķēršļus iekšējā tirgus darbībai aizsardzības nozarē. Šādas atšķirības ir radījušas problēmas Eiropas piegādes ķēdēs, kas ir būtiskas aizsardzības ražojumiem. Lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību, ir jānosaka saskaņoti noteikumi un termiņi atļauju piešķiršanas procesu paātrināšanai.

- (10) Lai gan Savienības iestādes var sniegt norādījumus un satvarus, par atļauju piešķiršanu un paātrināto atļauju piešķiršanas procesu atvieglošanu atbildīgas galvenokārt ir dalībvalstis. Dalībvalstīm ir vislabākās iespējas ieviest izmaiņas, kas atbilst to konkrētajai administratīvajai un regulatīvajai videi.
- (11) Ir steidzami jāsamazina aizsardzības gatavības projektiem vajadzīgo atļauju piešķiršanas procesu sarežģītība un ilgums, vienlaikus nodrošinot, ka šādi procesi ir pieejami vidējas kapitalizācijas uzņēmumiem, maziem vidējas kapitalizācijas uzņēmumiem un MVU, kas veicina jaunu un topošu aizsardzības tehnoloģiju izstrādi.
- (12) Gadījumos, kad ir radusies piegādes ķēdes krīze, nenoteiktība var kavēt savlaicīgu lēmumu pieņemšanu un investīciju plānošanu. Dalībvalstis tiek mudinātas apmainīties ar attiecīgo informāciju par piegādes ķēdes riskiem un vājajām vietām, izmantojot iedibinātus Savienības satvarus sadarbībai aizsardzības jomā, lai atbalstītu resursu efektīvu sadali un stiprinātu Savienības aizsardzības gatavību, pilnībā ievērojot valsts drošības un konfidencialitātes prasības.
- (13) Lai risinātu konstatētās problēmas, ir svarīgi, lai ekonomikas dalībnieki, kas darbojas aizsardzības jomā, gūtu labumu no noteikumiem, kas ir izrādījušies efektīvi industrijas atļauju piešķiršanas procesu racionalizēšanā, saīsinot atļauju piešķiršanas termiņus attiecībā uz aizsardzības industrijas darbībām, tostarp jaunu spēkstaciju un saistītās infrastruktūras būvniecībai, esošo objektu paplašināšanai, testēšanas vietu izveidei, apmācībai, sertificēšanai un pētniecībai un izstrādei, tostarp prototipu izstrādei un tehnoloģiju nodošanai, vienlaikus arī pamatojoties uz spēkā esošajiem piemērojamajiem noteikumiem un paplašinot tos.

- (14) Lai nodrošinātu, ka racionalizēts atļauju piešķiršanas process aptver visu aizsardzības vērtības ķēdi, aizsardzības industrijas jēdzienam būtu jāietver ne tikai uzņēmumi, kas ražo ar aizsardzību saistītus ražojumus, kuri definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/43/EK⁴, bet arī uzņēmumi, kuri sniedz pakalpojumus, kas ir tieši saistīti ar minētajiem ražojumiem. Turklāt, lai novērstu galvenos šķēršļus investīcijām aizsardzībā, atļauju piešķiršanas procesam saskaņā ar šo regulu būtu jāaptver visas attiecīgās atļaujas, tostarp apstiprinājumi vai licences, kas vajadzīgas, lai būvētu, paplašinātu, pārveidotu un ekspluatētu aizsardzības gatavības projektus un pārprofilētu iekārtas, aprīkojumu vai darbības aizsardzības ražojumu vai komponentu ražošanai vai citām darbībām, kas ir daļa no aizsardzības gatavības projekta. Šādu atļauju piešķiršanas apvienošana vienotā, koordinētā un laikā ierobežotā procedūrā – no pieteikuma pilnīguma apstiprināšanas līdz tam, kad vienotais kontaktpunkts paziņo visaptverošo lēmumu, – samazina sadrumstalotību, saīsina procedūras termiņus un uzlabo juridisko noteiktību.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/43/EK (2009. gada 6. maijs), ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem (OV L 146, 10.6.2009., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj>).

- (15) Savienības tiesību aktu ievērošana, tostarp attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu un ūdeņu, gaisa, ekosistēmu, dzīvotņu, arheoloģisko atradumu vietu un biodaudzveidības aizsardzību, ir atļauju piešķiršanas procedūru neatņemama sastāvdaļa, arī aizsardzības nozarē. Šādi noteikumi ir būtisks aizsardzības pasākums, kas nodrošina, ka negatīvā ietekme tiek novērsta vai samazināta līdz minimumam. Tomēr, lai nodrošinātu, ka aizsardzības gatavības projektiem vajadzīgo atļauju piešķiršanas procesi ir paredzami un savlaicīgi, būtu jāizmanto visas iespējas vajadzīgos novērtējumus un atļaujas racionalizēt, vienlaikus, piemēram, nepazeminot vides aizsardzības līmeni. Šajā ziņā būtu jānodrošina, ka nepieciešamie novērtējumi tiek apvienoti, lai novērstu nevajadzīgu pārklāšanos.
- (16) Katrai dalībvalstij, ņemot vērā savu administratīvo organizāciju un aizsardzības un valsts drošības vajadzības, pēc pilnīga atļaujas pieteikuma saņemšanas būtu jānosaka, vai tās teritorijā esošs projekts ir kvalificējams kā aizsardzības gatavības projekts.
- (17) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka valsts tiesību aktos noteiktās atļauju piešķiršanas un novērtēšanas procedūras tiek organizētas koordinēti tā, lai papildinātu Savienības tiesību aktos paredzētās procedūras, izvairoties no pārklāšanās, dublēšanās un nevajadzīgiem administratīviem kavējumiem un vienlaikus saglabājot augstu vides aizsardzības līmeni.

- (18) Lai aizsargātu uzticēšanos administratīvo procesu vienkāršošanai, paātrinātajām procedūrām un iekšējam tirgum, ir svarīgi, lai vienotie kontaktpunkti un visas atļauju piešķiršanas procesā iesaistītās kompetentās valsts iestādes būtu objektīvas un ievērotu godīgas konkurences, lēmumu pieņemšanas pārredzamības, ar atļauju piešķiršanas lēmumiem saistītas nekonfidenciālas statistikas publicēšanas un diskriminācijas aizlieguma principus, tostarp attiecībā uz MVU un visu lielumu uzņēmumu piekļuvi visā Savienībā.
- (19) Lai veicinātu efektīvu un savlaicīgu ar aizsardzības gatavības pasākumiem un aizsardzības industrijas ražošanas izvēršanu saistīto atļauju pieteikumu izskatīšanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās valsts iestādes īsteno paātrinātas procedūras. Minētajām iestādēm būtu jānodrošina pēc iespējas ātrāka šādu atļauju pieteikumu juridiskā apstrāde, tādējādi dodot iespēju laikus reaģēt uz aizsardzības gatavības vajadzībām.
- (20) Vienota kontaktpunkta izveide pieteikumiem ar aizsardzības pasākumiem saistītām atļaujām ir paredzēta, lai racionalizētu saziņu, precizētu pienākumus, samazinātu administratīvo slogu un vēl vairāk paātrinātu atļauju piešķiršanas procesu, nosakot skaidrus un juridiski saistošus termiņus un tādējādi nodrošinot ar aizsardzību saistītu pieteikumu efektīvu izskatīšanu. Turklāt tas sniegs noteiktību investoriem, nodrošinot atļauju pieteikumu ātru izskatīšanu un ierobežojot investīciju riskus, kas saistīti ar ilgstošām procedūrām.

- (21) Dalībvalstīm – ja tas ir vajadzīgs, lai atspoguļotu to decentralizēto administratīvo organizāciju, – vajadzētu būt iespējai izvēlēties, vai izveidot vai izraudzīties savus vienotos kontaktpunktus vietējā, reģionālā vai valsts līmenī vai jebkurā citā attiecīgā administratīvā līmenī. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek izveidoti efektīvi koordinācijas mehānismi un ka minētais vienotais kontaktpunkts darbojas kā vienīgā saskarne katram projektam. Turklāt attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāprecizē un jādara vienotajam kontaktpunktam pieejamas prasības un informācijas apjoms, ko projekta virzītājs pieprasa pirms atļauju piešķiršanas procesa sākuma. Vienotajam kontaktpunktam vajadzētu būt atbildīgam par minētās informācijas paziņošanu projekta virzītājam. Projektu virzītājiem pirms atļauju piešķiršanas procesa un tā laikā vajadzētu būt iespējai sadarboties ar vienotu kontaktpunktu, kas atbild par visa atļauju piešķiršanas procesa atvieglošanu un koordinēšanu. Dalībvalstīm saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu jāizlemj, vai vienotais kontaktpunkts var darboties kā kompetentā iestāde un izdot visaptverošus lēmumus. Lai nodrošinātu pienākumu faktisku īstenošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to vienotajiem kontaktpunktiem, kā arī jebkurai iestādei, kas ir iesaistīta atļauju piešķiršanas procesā, ir pietiekams personāls un resursi.

- (22) Lai paātrinātu vienoto kontaktpunktu pilnīga darbības potenciāla sasniegšanu, ir svarīgi, lai dalībvalstis, ciktāl iespējams, izmantotu iespējamo papildināmību ar esošajiem vienotajiem kontaktpunktiem, piemēram, ar tiem, kas izveidoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1735⁵ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1252⁶.
- (23) Dalībvalstīm būtu jāsniedz nepieciešamais administratīvais atbalsts to teritorijā esošiem aizsardzības gatavības projektiem, lai atvieglotu to savlaicīgu un efektīvu īstenošanu. Ir svarīgi nodrošināt vienādu attieksmi pret projektu virzītājiem neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī tie ir iedibināti. Turklāt ir svarīgi pievērst īpašu uzmanību MVU un vidējas kapitalizācijas uzņēmumu vajadzībām, kuri bieži saskaras ar lielākām atbilstības nodrošināšanas izmaksām un ierobežotu administratīvo spēju. Tāpēc vienotajam kontaktpunktam būtu jāsniedz pielāgoti norādījumi un agrīni konsultāciju pakalpojumi MVU, vidējas kapitalizācijas uzņēmumiem un maziem vidējas kapitalizācijas uzņēmumiem. Šāds atbalsts var ietvert palīdzības dienestus, saskaņotas veidnes un digitālus rīkus, kas sniedz skaidrus norādījumus par dokumentācijas un atbilstības prasībām un palīdzību visā atļauju piešķiršanas procesā, lai mazie dalībnieki varētu piedalīties efektīvi un bez nesamērīga administratīvā sloga.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1735 (2024. gada 13. jūnijs) par pasākumu satvara izveidi Eiropas neto nulles emisiju tehnoloģiju izgatavošanas ekosistēmas stiprināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2018/1724 (OV L, 2024/1735, 28.6.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1252 (2024. gada 11. aprīlis), ar ko izveido satvaru tam, kā nodrošināt drošu un ilgtspējīgu apgādi ar kritiski svarīgām izejvielām, un groza Regulas (ES) Nr. 168/2013, (ES) 2018/858, (ES) 2018/1724 un (ES) 2019/1020 (OV L, 2024/1252, 3.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

- (24) Vienotajiem kontaktpunktiem būtu konsekventi un savlaicīgi jāvēl, jāapstrādā un jāpaziņo attiecīgā informācija. Pārredzamības, *ex post* uzraudzības un Savienības mēroga salīdzināmības nolūkā un lai veicinātu šīs regulas konsekventu un efektīvu īstenošanu, dalībvalstīm katru gadu būtu jāiesniedz Komisijai statistikas ziņojums par šīs regulas piemērošanu, kurā norādīts saskaņā ar šajā regulā noteiktajām procedūrām apstiprināto atļauju pieteikumu, tostarp klusējot apstiprināto pieteikumu, kopējais skaits. Lai novērtētu, vai šajā regulā noteiktās procedūras efektīvi veicina tās mērķu sasniegšanu, Komisijai būtu periodiski jāizvērtē šīs regulas īstenošana, jo īpaši attiecībā uz atļauju piešķiršanas procesu termiņiem, MVU dalību aizsardzības gatavības projektos un klusējot izteikta apstiprinājuma mehānismu.
- (25) Pārredzamība un vienlīdzīga piekļuve informācijai ir būtiska, lai atļauju piešķiršanas procesi tiktu īstenoti efektīvi. Visiem projektu virzītājiem neatkarīgi no dalībvalsts, kurā tie ir iedibināti, vajadzētu būt piekļuvei centralizētai, viegli pieejamai tiešsaistes informācijai, ciktāl šāda publicēšana neskar valsts drošību, kā arī pienācīgi ņemot vērā konfidencialitātes prasības. Minētajā informācijā būtu jāiekļauj ziņas par vienotajiem kontaktpunktiem, atļauju piešķiršanas procesiem, strīdu izšķiršanas mehānismiem, finansēšanas un investīciju pakalpojumiem un pieejamajiem Savienības vai valsts finansēšanas instrumentiem.

- (26) Dalībvalstīm būtu jānodrošina digitāla apmaiņa starp projekta virzītāju, vienoto kontaktpunktu un kompetentajām iestādēm, tostarp, izmantojot sadarbspējīgu portālu (ja tāds ir pieejams), lai atvieglotu dokumentu elektronisku iesniegšanu un, ja iespējams, tādas informācijas atkalizmantošanu, kas jau iesniegta saskaņā ar citām Savienības vai valsts procedūrām.
- (27) Komisijai pēc dalībvalsts pieprasījuma būtu jāpiedāvā vienotajam kontaktpunktam spēju veidošanas atbalsts, tostarp tehniskā palīdzība, apmācība, uzraudzība un izvērtēšana, lai attīstītu un stiprinātu spējas, procesus un resursus, kas vienotajiem kontaktpunktiem ir jāattīsta šīs regulas īstenošanas nolūkā. Komisijai būtu jādara viss iespējamais, lai šādus pieprasījumus izskatītu prioritārā kārtā. Šāds atbalsts ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2025/2643 paredzēto⁷ atbalsta darbību tvērumā.
- (28) Lai nodrošinātu skaidrību par aizsardzības gatavības projektu atļauju statusu un ierobežotu potenciāli ļaunprātīgas tiesvedības ietekmi, vienlaikus neierobežojot jautājuma efektīvu izskatīšanu tiesā, jebkurš strīds saistībā ar atļauju piešķiršanas procesu būtu jāatrisina savlaicīgi. Šajā nolūkā visās ar aizsardzības gatavības projektiem saistītajās administratīvajās, tiesas vai strīdu izšķiršanas procedūrās tie būtu jāuzskata par steidzamiem tādā mērā, kādā valsts tiesību aktos ir paredzētas šādas steidzamības procedūras.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2025/2643 (2025. gada 16. decembris), kas izveido Eiropas Aizsardzības industrijas programmu un pasākumu satvaru aizsardzības ražojumu savlaicīgas pieejamības un piegādes nodrošināšanai (“EDIP regula”) (OV L, 2025/2643, 29.12.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2643/oj>).

- (29) Lai projektu virzītājiem un citiem investoriem sniegtu aizsardzības gatavības projektu izvēšanai nepieciešamo drošību un skaidrību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ar šādiem projektiem saistītie atļauju piešķiršanas procesi nepārsniedz iepriekš noteiktos termiņus. Šī regula nosaka atļauju piešķiršanas procesa standarta termiņu (42 darbdienu) un nodrošinātu elastību, kas ļauj minēto termiņu noteiktos gadījumos pagarināt. Lai izvairītos no nepamatotiem kavējumiem, iespēja pagarināt minēto termiņu būtu jāattiecina tikai uz šajā regulā izklāstītajiem ārkārtas apstākļiem. Jebkādam atļauju piešķiršanas procesa pagarināšanai būtu jābalstās uz skaidri noteiktiem un pienācīgi pamatotiem iemesliem. Vienotajam kontaktpunktam būtu jāsniedz pamatots paskaidrojums, kas apliecina, ka pastāv ārkārtas apstākļi un ka ir vajadzīgs papildu laiks, lai pabeigtu atlikušos novērtējumus. Pagarinājuma iemesli un visaptverošā lēmuma paredzamais datums būtu rakstiski jāpaziņo projekta virzītājam savlaicīgi un pārredzami.
- (30) Atļauju piešķiršanas process būtu jāsāk, kad vienotais kontaktpunkts paziņo projekta virzītājam, ka saņemtais atļaujas pieteikums ir pilnīgs, un jābeidz, kad vienotais kontaktpunkts paziņo projekta virzītājam visaptverošo lēmumu.

- (31) Ja Savienības vai valsts tiesību aktos kā daļa no atļaujas piešķiršanas procesa ir prasīts ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojums vai citi novērtējumi, atļaujas pieteikums šīs regulas nolūkos būtu jāuzskata par pilnīgu tikai tad, ja projekta virzītājs ir iesniedzis ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumu vai citus novērtējumus. Attiecīgā gadījumā kompetentajām valsts iestādēm savi novērtēšanas pienākumi, tostarp tie, kas paredzēti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/92/ES⁸, jo īpaši tās 1. panta 2. punkta g) apakšpunkta iii), iv) un v) punktu, vai jebkādi citi novērtējumi, kas prasīti Savienības vai valsts tiesību aktos, būtu jāveic pirms atļauju piešķiršanas procesa beigām. Turklāt šajā regulā minētais apvienotais novērtējums būtu jāveic tādā veidā, lai nepagarinātu šajā regulā noteiktos termiņus.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

- (32) Ja, beidzoties šajā regulā paredzētajiem termiņiem, projekta virzītājs nav ticis informēts par atļauju piešķiršanas procesa iznākumu, attiecīgās atļaujas būtu jāuzskata par piešķirtām un projekta virzītājs būtu jāuzskata par pilnvarotu īstenot aizsardzības gatavības projektu. Vienotajam kontaktpunktam astoņu darbdienu laikā pēc klusējot izteikta apstiprinājuma būtu jāinformē projekta virzītājs un attiecīgā gadījumā jāprecizē nosacījumi un prasības, kas attiecas uz minētajām atļaujām saskaņā ar piemērojamiem Savienības vai valsts tiesību aktiem. Šāds klusējot izteikts apstiprinājums neskar dalībvalstu pienākumus veikt individuālas pārbaudes, novērtēšanas procedūras vai sabiedriskās apspriešanas, kas jāveic saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atkāpties no vispārējā noteikuma, ļaujot kompetentajām iestādēm konkrētam atļaujas pieteikumam nepiemērot klusējot izteiktu apstiprinājumu, ja kompetentā iestāde, balsoties uz pienācīgi pamatotiem un pārbaudāmiem pierādījumiem, var pierādīt, ka konkrētais projekts rada nopietnu risku cilvēka veselībai vai valsts drošībai. Cilvēka veselībai radītie riski varētu ietvert arī riskus, ko rada ietekme uz vidi. Nevienai atkāpei nevajadzētu pārsniegt to, kas ir absolūti nepieciešams identificētā riska novēršanai.
- (33) Šī regula attiecīgā gadījumā neskar pienākumus, kas izriet no starptautiskajām tiesībām.

- (34) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, nodrošināt racionalizētus un paātrinātus dalībvalstu atļauju piešķiršanas procesus aizsardzības gatavības projektiem – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo atšķirīgi tiesību akti, kuru mērķis ir paātrināt atļauju piešķiršanas procesus aizsardzības industrijā, radītu šķēršļus iekšējā tirgus darbībai aizsardzības nozarē, bet saskaņotu Savienības mēroga noteikumu nepieciešamības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (35) Šī regula neskar dalībvalstu atbildību par valsts drošības aizsardzību un dažu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašās iezīmes. Valsts drošība aizvien ir vienīgi katras dalībvalsts atbildībā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šī regula nosaka kopīgus noteikumus aizsardzības gatavības projektiem vajadzīgo atļauju piešķiršanas procesu paātrināšanai.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “aizsardzības gatavības projekts” ir darbību, investīciju un pasākumu kopums, kura mērķis ir kopīgi uzlabot vienas dalībvalsts vai vairāku dalībvalstu aizsardzības gatavību, tostarp, attīstot vai modernizējot aizsardzības industriju;
- 2) “aizsardzības industrija” ir visi uzņēmumi, kas iesaistīti Direktīvas 2009/43/EK 3. panta 1. punktā definēto ar aizsardzību saistīto ražojumu pētniecībā, izstrādē, ražošanā, izgatavošanā vai piegādē vai to pakalpojumu sniegšanā, kas tieši saistīti ar minētajiem ražojumiem jebkādā to aprites cikla posmā;
- 3) “aizsardzības gatavība” ir dalībvalsts vai vairāku dalībvalstu gatavība prognozēt, novērst vai reaģēt uz krīzi, kā definēts Direktīvas 2009/81/EK 1. panta 10. punktā un attiecas uz aizsardzību;

- 4) “vidējas kapitalizācijas uzņēmums” jeb “VKU” ir vidējas kapitalizācijas uzņēmums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/697⁹ 2. panta 15. punktā;
- 5) “mazs vidējas kapitalizācijas uzņēmums” jeb “mazs VKU” ir mazs vidējas kapitalizācijas uzņēmums, kā definēts Komisijas Ieteikuma (ES) 2025/1099 pielikumā¹⁰;
- 6) “mazais un vidējais uzņēmums” jeb “MVU” ir mazais un vidējais uzņēmums, kā definēts Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK¹¹ pielikuma 2. pantā;
- 7) “atļauju piešķiršanas process” ir process, kas attiecas uz visām attiecīgajām atļaujām, tostarp apstiprinājumiem vai licencēm, kas vajadzīgas, lai būvētu, paplašinātu, pārveidotu un ekspluatētu aizsardzības gatavības projektus vai pārprofilētu jebkuru iekārtu, aprīkojumu vai darbību aizsardzības gatavības projektā, un uz visiem nepieciešamajiem administratīvajiem posmiem no apstiprinājuma, ka atļaujas pieteikums ir pilnīgs, līdz tam, kad attiecīgais vienotais kontaktpunkts paziņo visaptverošo lēmumu par procesa iznākumu;

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/697 (2021. gada 29. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Aizsardzības fondu un atceļ Regulu (ES) 2018/1092 (OV L 170, 12.5.2021., 149. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj>).

¹⁰ Komisijas Ieteikums (ES) 2025/1099 (2025. gada 21. maijs) par mazu vidējas kapitalizācijas uzņēmumu definīciju (OV L, 2025/1099, 28.5.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1099/oj>).

¹¹ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

- 8) “projekta virzītājs” ir jebkurš uzņēmums vai uzņēmumu konsorcijs, kas attīsta aizsardzības gatavības projektu;
- 9) “visaptverošs lēmums” ir lēmums, ko pieņēmušas kompetentās iestādes un kas nosaka, vai projekta virzītājam ir atļauts īstenot aizsardzības gatavības projektu, neskarot lēmumus, kuri pieņemti pārsūdzības procedūras kontekstā.

3. pants

Aizsardzības gatavības projekta noteikšana

Dalībvalstis nosaka, kuri projekti ir kvalificējami kā aizsardzības gatavības projekti saskaņā ar šo regulu.

4. pants

Vienotais kontaktpunkts

1. Līdz ... [trīs mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] katra dalībvalsts izveido vai izraugās vienu iestādi par vienoto kontaktpunktu attiecīgajā administratīvajā līmenī. Vienotais kontaktpunkts ir vienīgais aizsardzības gatavības projekta kontaktpunkts.

2. Ja nepieciešams atspoguļot dalībvalsts decentralizēto administratīvo organizāciju, dalībvalsts, ievērojot 1. punktu, var izveidot vai izraudzīties vairāk nekā vienu vienoto kontaktpunktu. Minētā dalībvalsts nodrošina, ka tiek izveidoti efektīvi koordinācijas mehānismi un ka tie nodrošina rīkus, kas palīdz projektu virzītājiem identificēt atbilstošo vienoto kontaktpunktu aizsardzības gatavības projektam, un ka minētais vienotais kontaktpunkts darbojas kā vienīgā saskarne minētajam projektam.
3. Vienotais kontaktpunkts ir atbildīgs par atļauju piešķiršanas procesa atvieglošanu un koordinēšanu un par informācijas sniegšanu par administratīvo procesu racionalizēšanu saskaņā ar 5. pantu, tostarp par informācijas sniegšanu projekta virzītājam par to, kad pieteikums tiek uzskatīts par pilnīgu saskaņā ar 7. panta 1. punktu. Pirms atļaujas pieteikuma iesniegšanas vienotais kontaktpunkts pēc projekta virzītāja pieprasījuma sniedz arī informāciju par atļauju piešķiršanas procesu, tostarp par dokumentāciju, kas jāiesniedz kā daļa no pieteikuma, un prasībām, saskaņā ar kurām projektu var uzskatīt par aizsardzības gatavības projektu saskaņā ar šo regulu. Šādas informācijas sniegšana neskar kompetento iestāžu lēmumu noteikt, vai projekts ir kvalificējams kā aizsardzības gatavības projekts.
4. Vienotais kontaktpunkts kā vienīgais projekta virzītāja kontaktpunkts aizsardzības gatavības projekta atļauju piešķiršanas procesā koordinē un atvieglo visu attiecīgo dokumentu un informācijas iesniegšanu un paziņo projekta virzītājam visaptverošo lēmumu. Ja dalībvalstis tā paredz, vienotais kontaktpunkts var darboties arī kā kompetentā iestāde un izdot visaptverošus lēmumus.

5. Projektu virzītājiem ir atļauts visus atļauju piešķiršanas procesam nozīmīgos dokumentus iesniegt elektroniski. Dalībvalstis nodrošina dokumentācijas digitālo apmaiņu starp valsts iestādi, vienoto kontaktpunktu un projektu virzītājiem, tostarp, izmantojot sadarbspējīgu portālu, ja tāds ir pieejams.
6. Kompetentās iestādes, ko koordinē vienotais kontaktpunkts, nodrošina, ka tiek ņemti vērā visi attiecīgie pētījumi, kas veikti, vai atļaujas vai pilnvarojumi, kas izdoti konkrētam projektam un projektu virzītājiem, un ka netiek prasīts pētījumus, atļaujas vai pilnvarojumus dublēt, ja vien Savienības vai valsts tiesību aktos nav noteikts citādi.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka vienotajam kontaktpunktam un visām kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par jebkuru posmu atļauju piešķiršanas procesos, tostarp par visiem procedūras posmiem, ir pietiekams skaits kvalificētu darbinieku un pietiekami finanšu, tehniskie un digitālie resursi, tostarp – attiecīgā gadījumā – prasmju pilnveidei un pārkvalifikācijai, lai tie varētu sekmīgi pildīt šajā regulā noteiktos uzdevumus.
8. Kompetentās iestādes, kas ir iesaistītas atļauju piešķiršanas procesā, un citas attiecīgās iestādes attiecīgajam vienotajam kontaktpunktam precizē un dara pieejamas prasības un visu informāciju, ko projekta virzītājs pieprasa pirms atļauju piešķiršanas procesa sākuma.

9. Pēc dalībvalsts pieprasījuma Komisija palīdz minētās dalībvalsts iestādēm spēju veidošanā, kas vajadzīgas šīs regulas īstenošanai, jo īpaši sniedzot tehnisko palīdzību saistībā ar vienotā kontaktpunkta un sadarbaspējīga portāla izveidi vai darbību. Komisija dara visu iespējamo, lai šādus pieprasījumus izskatītu prioritārā kārtā.
10. Ja aizsardzības gatavības projekts ir pārrobežu projekts Savienībā, attiecīgās dalībvalstis nodrošina koordināciju un savlaicīgu informācijas apmaiņu, neskarot valsts drošības un konfidencialitātes prasības.

5. pants

Informācijas piekļūstamība tiešsaistē

Dalībvalstis tiešsaistē centralizētā un viegli pieejamā veidā nodrošina publisku piekļuvi šādai informācijai par atļauju piešķiršanas procesiem, kas attiecas uz aizsardzības gatavības projektiem, ciktāl šāda publicēšana neskar valsts drošību, kā arī pienācīgi ņemot vērā konfidencialitātes prasības:

- a) vienotie kontaktpunkti, kas minēti 4. panta 1. punktā;
- b) atļauju piešķiršanas process, tostarp informācija par strīdu izšķiršanu saistībā ar atļauju piešķiršanas procesu un – attiecīgā gadījumā – alternatīvi strīdu izšķiršanas mehānismi, ja šādas procedūras ir paredzētas valsts tiesību aktos;

- c) finansēšanas un investīciju pakalpojumi aizsardzības gatavības projektiem;
- d) aizsardzības gatavības projektu finansējuma iespējas Savienības un dalībvalsts līmenī;
- e) ar aizsardzības gatavības projektiem saistīti uzņēmējdarbības atbalsta pakalpojumi, tostarp, bet ne tikai, attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju, vietējiem nodokļu tiesību aktiem vai – attiecīgā gadījumā un saskaņā ar valsts praksi – darba tiesībām;
- f) vadlīnijas un veidnes standartizētiem atļauju pieteikumiem, ja tādas ir pieejamas.

6. pants

Īstenošanas paātrināšana

Dalībvalstis sniedz administratīvu atbalstu aizsardzības gatavības projektiem, ko īsteno to teritorijā, īpašu uzmanību pievēršot minētajos projektos iesaistītajiem MVU un VKU, tostarp maziem vidējas kapitalizācijas uzņēmumiem, cita starpā sniedzot:

- a) palīdzību saistībā ar piemērojamo administratīvo un ziņošanas pienākumu izpildi, tostarp attiecīgā gadījumā saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem veselības, vides, drošības, sociālajā un darba jomā;
- b) palīdzību projektu virzītājiem sabiedrības informēšanā par projektu;
- c) palīdzību projektu virzītājiem visā atļauju piešķiršanas procesā;
- d) koordināciju un palīdzību to aizsardzības gatavības projektu virzītājiem, kuriem ir pārrobežu dimensija.

7. pants

Atļaujas pieteikuma pilnīguma pārbaude

1. Vienotais kontaktpunkts ne vēlāk kā 14 darbdienu laikā pēc atļaujas pieteikuma saņemšanas informē pieteikuma iesniedzēju par to, vai ir piemērojama šī regula, un apstiprina, vai saņemtais atļaujas pieteikums ir pilnīgs.
2. Ja 1. punktā minētajā laikposmā tiek konstatēts, ka atļaujas pieteikumā trūkst informācijas, vienotais kontaktpunkts pieprasa projekta virzītājam iesniegt trūkstošo informāciju un skaidri norāda, kādas informācijas trūkst.

Ja iesniegto atļaujas pieteikumu par nepilnīgu uzskata otro reizi, vienotais kontaktpunkts 10 darbdienu laikā pēc otrās iesniegšanas var iesniegt otru un galīgo informācijas pieprasījumu. Vienotais kontaktpunkts nepieprasa informāciju jomās, uz kurām neattiecas pirmais informācijas pieprasījums, un tam ir tiesības pieprasīt tikai papildu pierādījumus, lai aizpildītu identificēto trūkstošo informāciju. Ja iesniegto atļaujas pieteikumu par nepilnīgu uzskata trešo reizi, procesu šīs regulas nolūkos uzskata par izbeigtu.

3. Ja kā daļa no atļaujas pieteikuma ir nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojums vai citi novērtējumi, atļaujas pieteikumu šīs regulas nolūkos uzskata par pilnīgu tikai tad, kad minēto novērtējumu daļa, par ko ir atbildīgs projekta virzītājs, ir veikta un iekļauta atļaujas pieteikumā.

4. Par atļauju piešķiršanas procesa sākumu uzskata dienu, kurā vienotais kontaktpunkts paziņo projekta virzītājam, ka ir saņēmis pilnīgu atļaujas pieteikumu.

8. pants

Atļauju piešķiršanas procesa ilgums

1. Atļauju piešķiršanas process, ieskaitot arī attiecīgās atļaujas piešķiršanu, nepārsniedz 42 darbdienas, ko skaita no dienas, kurā vienotais kontaktpunkts paziņo projekta virzītājam, ka ir saņēmis pilnīgu atļaujas pieteikumu saskaņā ar 7. panta 1. un 4. punktu.
2. Vienotais kontaktpunkts ciešā sadarbībā ar kompetentajām iestādēm izstrādā atļauju piešķiršanas procesa grafiku un atļauju piešķiršanas procesa sākumā dara to zināmu projekta virzītājam.
3. Ja aizsardzības gatavības projekts ietver tāda esoša objekta pārveidošanu vai paplašināšanu, kam jau ir piešķirta atļauja saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kompetentā iestāde nosaka, vai pārveidošanai ir vajadzīga jauna vai atjaunināta atļauja vai arī to var veikt, pamatojoties uz esošo atļauju, ar noteikumu, ka netiek skarti vides, veselības un drošuma standarti.

4. Ja aizsardzības gatavības projekts paredz vienā objektā vai vairākos objektos būvēt vairākus kompleksus vai vienības, projekta virzītājs ar vienotā kontaktpunkta piekrišanu var sadalīt projektu mazākos projektos, lai ievērotu piemērojamos termiņus. Attiecībā uz šādiem dalītiem projektiem visu projektu atļauju piešķiršanas procesa sākuma diena ir diena, kurā vienotais kontaktpunkts paziņo projekta virzītājam, ka ir saņēmis pilnīgu atļaujas pieteikumu saskaņā ar 7. panta 1. un 4. punktu.
5. Atkāpjoties no 1. punkta un izskatot katru gadījumu atsevišķi, kompetentā iestāde 1. punktā minēto termiņu var pagarināt divas reizes par ne vairāk kā 60 darbdienām, ja:
 - a) tas nepieciešams projekta rakstura, sarežģītības, atrašanās vietas vai mēroga dēļ; vai
 - b) aizsardzības gatavības projekts rada ārkārtēju risku darba ņēmēju vai vispārējās sabiedrības veselībai un drošībai vai ārkārtēju vides risku un ir vajadzīgs papildu laiks, lai pienācīgi novērtētu minētos riskus.

Pirmajā daļā minētajos gadījumos kopējais atļauju piešķiršanas procesa ilgums nepārsniedz 102 darbdienas.

6. Par jebkuru 1. punktā minētā termiņa pagarinājumu vienotais kontaktpunkts projekta virzītājam rakstiski paziņo saprātīgā laikā pirms minētā termiņa beigām. Minētajā paziņojumā iekļauj pamatotu paskaidrojumu par termiņa pagarinājuma iemesliem un visaptverošā lēmuma paredzamo pieņemšanas datumu .

7. Šajā pantā noteiktie termiņi jebkuram no atļauju piešķiršanas procesiem neskar nekādus īsākus termiņus, ko noteikušas dalībvalstis.
8. Ja vienotais kontaktpunkts neinformē projekta virzītāju par atļauju piešķiršanas procesa iznākumu 1. punktā noteiktajā termiņā vai attiecīgā gadījumā saskaņā ar 5. punktu pagarinātajā termiņā, uzskata, ka atļaujas, uz kurām attiecas pieteikums, ir piešķirtas.
9. Ja atļaujas uzskata par piešķirtām saskaņā ar 8. punktu, vienotais kontaktpunkts astoņu darbdienu laikā pēc saskaņā ar 1. un 5. punktu noteikto termiņu beigām par to informē projekta virzītāju un attiecīgā gadījumā precizē nosacījumus un prasības, kas attiecas uz minētajām atļaujām, saskaņā ar piemērojamiem Savienības vai valsts tiesību aktiem. Dalībvalstis nodrošina, ka skartās puses var apstrīdēt atļaujas, ko uzskata par piešķirtām saskaņā ar 8. punktu.
10. Atkāpjoties no 8. punkta dalībvalstis var valsts tiesību aktos, ko pieņem līdz ... [12 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā], noteikt, ka klusējot izteiktu apstiprinājumu saskaņā ar 8. punktu nepiemēro stingri ierobežotos un izņēmuma gadījumos. Lēmumu nepiemērot klusējot izteiktu apstiprinājumu pieņem tikai pēc individuāla novērtējuma, kur kompetentā iestāde, balsoties uz pienācīgi pamatotiem un pārbaudāmiem pierādījumiem, pierāda, ka konkrētais projekts rada nopietnu risku cilvēka veselībai vai valsts drošībai.

Neviena atkāpe nepārsniedz to, kas ir absolūti nepieciešams identificētā riska novēršanai. Dalībvalstis par šādu valsts tiesību aktu pieņemšanu paziņo Komisijai bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā vienu mēnesi, pirms tie kļūst piemērojami. Lēmumi nepiemērot klusējot izteiktu apstiprinājumu atsevišķam atļaujas pieteikumam neskar 1. un 5. punktā noteiktos termiņus, un tos pieņem un paziņo projekta virzītājam pirms minētajos punktos noteikto termiņu beigām. Tajos iekļauj detalizētu, uz pierādījumiem balstītu pamatojumu, kas apliecina atbilstību šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

9. pants

Plānošana

1. Valsts, reģionālās un vietējās iestādes, kas atbild par plānu, tostarp zonējuma, telpiskā plānojuma un zemes izmantošanas plānu, sagatavošanu, attiecīgā gadījumā šādos plānos iekļauj normas par aizsardzības gatavības projektu un vajadzīgās infrastruktūras izstrādi. Lai veicinātu aizsardzības gatavības projektu izstrādi, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgie nekonfidenciālie telpiskās plānošanas dati ir pieejami tiešsaistē saskaņā ar 5. pantu, kā arī ar piemērojamajiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

2. Ja plānos ir iekļautas normas par aizsardzības gatavības projektu un tiem nepieciešamās infrastruktūras izstrādi un ja tie ir jānovērtē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/42/EK¹² un Padomes Direktīvas 92/43/EEK¹³ 6. pantu, šādus novērtējumus apvieno. Attiecīgā gadījumā apvienotajā novērtējumā pievēršas arī ietekmei uz potenciāli skartajiem ūdens objektiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK¹⁴.

Attiecīgā gadījumā dalībvalstīm ir jānovērtē esošo un nākotnes darbību ietekme uz jūras vidi, tostarp sauszemes un jūras mijiedarbība, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/89/ES¹⁵ 4. pantā, un apvienotais novērtējums attiecas arī uz minēto ietekmi. Tas, ka novērtējumi tiek apvienoti saskaņā ar šo punktu, neietekmē to saturu vai kvalitāti. Apvienoto novērtējumu veic tādā veidā, lai nepagarinātu šajā regulā noteiktos termiņus.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

¹³ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu un savvaļas floras un faunas aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/89/ES (2014. gada 23. jūlijs), ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru (OV L 257, 28.8.2014., 135. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj>).

10. pants

Aizsardzības gatavības projektu prioritārais statuss

Visas ar aizsardzības gatavības projektiem saistītās strīdu izšķiršanas procedūras, tiesvedību, pārsūdzības un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kā arī administratīvos procesus valstu tiesu iestādēs, struktūrās vai ekspertu grupās, tostarp attiecībā uz mediāciju vai arbitrāžu, ja valsts tiesību aktos tādas ir paredzētas, uzskata par steidzamām, ja un ciktāl valsts tiesību aktos, kuri attiecas uz konkrētiem atļauju piešķiršanas procesiem, ir paredzētas steidzamības procedūras, ar noteikumu, ka tiek ievērotas piemērojamās privātpersonu vai vietējo kopienu tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Attiecīgā gadījumā šādās steidzamības procedūrās piedalās projektu virzītāji.

11. pants

UNECE konvenciju piemērojamība

Attiecīgā gadījumā šī regula neskar pienākumus, kas noteikti Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (UNECE) Konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kura parakstīta Orhūsā 1998. gada 25. jūnijā, un UNECE Konvencijā par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā, kas parakstīta Espo 1991. gada 25. februārī, un tās Protokolā par stratēģisko vides novērtējumu, kas parakstīts Kijivā 2003. gada 21. maijā.

12. pants
Uzraudzība un ziņošana

1. Katra dalībvalsts reizi gadā iesniedz Komisijai statistikas ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, kurā norādīts arī saskaņā ar šajā regulā noteiktajām procedūrām piešķirto atļauju pieteikumu, tostarp klusējot apstiprināto pieteikumu, kopējais skaits.
2. Dalībvalstis informē Komisiju par konkrētiem pasākumiem, kas pieņemti, lai veicinātu un atvieglotu MVU dalību aizsardzības gatavības projektos saskaņā ar 6. pantu.
3. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm novērtē vienoto kontaktpunktu sniegumu, pamatojoties uz datiem, kas paziņoti saskaņā 1. punktu. Šā panta 1. punktā minētos apkopotos rezultātus Komisija dara publiski pieejamus tiešsaistē, neskarot tādas sensitīvas informācijas aizsardzību, kas saistīta ar valsts drošības un konfidencialitātes prasībām.

13. pants

Pārskatīšana un izvērtēšana

1. Līdz 2028. gada 31. decembrim un pēc tam reizi četros gados Komisija izvērtē šīs regulas īstenošanu. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par izvērtējuma galvenajiem konstatējumiem. Izvērtējumā iekļauj vismaz novērtējumu par:
 - a) to, vai šajā regulā noteiktās procedūras efektīvi veicina šīs regulas mērķu sasniegšanu, jo īpaši attiecībā uz atļauju piešķiršanas procesa grafiku un MVU dalību aizsardzības gatavības projektos;
 - b) klusējot izteikta apstiprinājuma mehānisma piemērošanu visās dalībvalstīs un tā devumu šīs regulas mērķu sasniegšanā.
2. Dalībvalstis var sniegt Komisijai jebkādu informāciju, kas Komisijai var būt nepieciešama, lai sagatavotu 1. punktā minēto ziņojumu, neskarot tādas sensitīvas informācijas aizsardzību, kas saistīta ar valsts drošības un konfidencialitātes prasībām. Ja Komisija to uzskata par lietderīgu, ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

14. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro tikai attiecībā uz aizsardzības gatavības projektu atļauju pieteikumiem, kas iesniegti no ... [3 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*
